

یوهنّائے إلهامئے کتاب

یوهنّائے إلهامئے کتابئے پجار

إلهامئے کتابئے نبیسوؤک، چار رندا وتی ناما گیپت که من یوهنّا آن (). گیشترین زانتکارانی هئیل همش إنت که اے، ایسا مسیهئے کاسدین یوهنّا إنت، هما که تان سئے سالا ایسائے همراه ات و چارمی انجیلی نبشته کرتگ که یوهنّائے انجیل گوشگ بیت.

چه اے کتابئے وانگا، زانگ بیت که اشیئے نبشته کنگئے وهدا ایسائے باورمند زلم و زوراکيئے چیرا اتنت. گمان إش إنت که اے زلم و زور، رومی کئیسر نیرو (۵۴ تان ۶۸ میلادیا) یا دُمیتیانے (۸۱ تان ۹۶ میلادیا) زمانگا بوتگ. یوهنّائے جند، پتموس نامین جزیرهیا دراندیه کنگ بوتگ ات (). پتموس، انچین جاھے ات که رومئے سرکارا، مردم په سزایا دیّم دانت.

کتاب چش بندات بیت: ”ایسا مسیهئے إلهام، که هدایا آییارا دات تانکه وتی هزمتکارانا هما چیزان پیش بداریت که آلم زوت بئیگی اتنت“ (). بازیئئے هئیالا، اے هبر په کتابئے مانا کنگا رهشونی ات.

کتابئے دومی و سئیمی در، کاگد ات که په هپت کلیسیایا نبشته کنگ بوتگ ات. کتابئے منتگین بهر اے گپئے سرا إنت که چه یوهنّائے مرکا و رند چه بیت.

اے کتابا راز و رمز باز مان إنت و بازیئئے مانا زانگ نبوتگ. پمیشکا ما باید إنت وانگئے وهدا اے کتابا چه وت گیشین مانا مان مکنین. چوناها إلهامئے کتاب، وتی بازیئ راز و رمزے وت مانا کنت؛ کلیسا، چراگدان گوشگ بوتگ ات، هئیالا دیّم په روما هم بارت.

اے کتابئے دگه هاسپن گپے، هپتئے هساب انت. هپت چيزئے نام باز رندا گرگ بیت، بزبان هپت مھر انت () و هر يکيئے سرا الکاپيا هبر کنگ بیت. هپتئے رمزي مانا ”سرجمي“ انت.

کتابئے بازپن چيزيئے مانا کنگ ستر گران ببیت بله کتابئے کلو تچک انت: ايسا مسيه واتر کنت و کئيت ().

پيشلېز

(۱) ايسا مسيهئے هما إلهام که هدايا آييارا دات تان وتی هزمتکاران هما چيزان پيش بداريت که آلم زوت بيگی انت. آييا وتی پريشتگه په وتی هزمتکار يوهنايا رنوان دات تان اے إلهام آشکار ببیت. (۲) يوهنايا هما چيزاني گواهی دات که ديستگ انتتي، بزبان هدايے هبر و ايسا مسيهئے شاهدي. (۳) بهتاور هما انت که اے پيشگوئيئے لبران په برزتواري وانيت و بهتاور هما انت که اے پيشگوئيئے لبران گوش دارنت و هرچه که نبيسگ بوتگ، وتی دلا دارنتش، چيا که وهد نزيک انت.

دربات

(۶-۴) چه يوهنايے نيماگا، په آسيائے دمگئے هپتين کليساين:

چه هماييئے جندئے نيماگا که هست انت، هست بوتگ و آيگی انت، چه هما هپتين روهاني نيماگا که آييئے بادشاهی تهتئے ديما انت و چه وپاداريں شاهد ايسا مسيهئے نيماگا شمارا رهمت و ايمني سر بات. ايسا مسيه هما اولی انت که چه مردگان زندگ بوتگ و دنيايے بادشاهاني هاکم انت. شان و شوکت و زور، ابد تان ابد هماييا سر بات که مارا دوست داريت و گوڼ وتی هوڼا مارا چه گناهان آزاتي کرتگ و دينی پيشوا و بادشاهيے جوړی کرتگ که آييئے هداين پتئے هزمتا

بکنږن. اَنچش بات. آمين.

٧) بچار، آ گون جمبران پيداڪ انت و

همك چم آيا گنديت،

هما هم كه آيئو جانش ننگ ننگ كرتگ و

زمينئو سجهين كنوم همايئو سئوبا پرسىگ بنت.

هئو، اَنچش بات. آمين.

٨) هداوندن هدا گوشيت: ”بندات من آن و هلاسى من آن، هما كه هست انت، هست بوتگ و آيگى انت، پرواك، آ من آن.“

يوهنائو الهامئو بنداث

٩) من، يوهنا، شمئو برات آن و هما آزار، بادشاهى و سبر و اوپارا شمئو همراه آن كه مارا ايسائو نامئو سئوبا رسنت. من هداو هبر و ايسائو شاهديئو سئوبا پتموسئو جزيرها اتان. ١٠) هداوندئو روچا هداو روهمنى دلا پترت و من اشكت كه پشتا برزين تنوارو بوت، گوشيگا كرنائو تنوارو ات. ١١) گوشتي: ”اے چيزان كه تنو گندئو، كتابيئو تها نبشتهش كن و په هپتين كليساين ديمش دئو، په ايسس، سمورنا، پرگاموم، تياتير، سارديس، پيلادليا و لوديكيائو كليساين.“

١٢) من هما تنوارو نيمگا چك جت كه گون من هبرا ات. من كه چك ترينت، هپت تلاهين چراگدان ديست و ١٣) چراگدانى نياما انسانى چكيئو دولين

ديستن، ذراجين پشكه گورا اتي كه تان پادان ات و سينگا تلاهين پټيے
 بستگ اتي. (۱۴) سر و مودي چو پژما اسپيت اتنت، چو برپا اسپيت، و چمي چو
 اسے برانزا. (۱۵) پادي پوره تاپتگين برنج اتنت كه اسے كورهيآ روک اتنت و
 تئواري چو بازين آپاني تئوارا ات. (۱۶) هيت استاري راستين دستا ات و چه آبيے
 دپا دودپين تيزين زهمے در آيگا ات. ديمي گون وتي سرجمين رژنا چو روچا
 درپشگا ات.

(۱۷) من كه ديست، پوره مُردگے بوتان و آبيے پاداني ديما كپتان. وتي راستين
 دستي مني سرا اير كرت و گوشتي: ”مُترس، من ائولي و آهري آن. (۱۸) من
 زندگين آن. من مُرتگ اتان و بچار، نون زندگ آن، ابد تان ابد. مرك و مُردگاني
 جهانے كليت منا گون انت. (۱۹) پميشكا هرچه كه تئو ديست، هرچه كه ائون
 بئيگا انت و هرچه كه ديْمترا بيت، نبشتهش كن. (۲۰) هپتين استار كه تئو مني
 راستين دستا ديستنت، آياني و هپتين تلاهين چراگداناني راز اش انت: هپتين
 استار هپتين كليسا ياني پريشتگ انت و هپتين چراگدان هپتين كليسا انت.“

په ايسسے كليسايا

(۱) په ايسسے كليسائے پريشتگا نبشته كن:

اے هبر همايئيگ انت كه هپتين استاري راستين دستا انت و هپتين تلاهين
 چراگداناني نياما گام جنگا انت. آ چش گوشتيت:

(۲) من تئبي كاران زانان، تئبي زهمت كشي و سبر و اوپارا. من زانان كه تئو
 بدين مردمان سگت نكنے، همايان كه وتا كاسد گوشتگ بله نبوتگان، تئو آ مردم
 چكاستگان و ديستگ كه دروگبند انت. (۳) مُهر اوشتاتگے و گون سبر و

اوپارے هر چیزت په منی ناما سگتگ و دمت نبرتگ.

٤) بله منا گون تئو یك گلگه هست انت. نون تئو آپئما مهر کنگا نه ائے که بنداتا کنگا آتئے. ٥) پمیشکا یات کن که چه کجا کپتگئے. تئوبه کن و هما کاران بکن که تئو بنداتا کرتگ انت. اگن وتی پشومانی ات زاهر نکرت، من په تئو پیداک آن و تئیی چراگدانا چه آییئے جاگها دور کنان. ٦) بله ترا اے شری هست انت که تئو هم چه نیکولاییتانی کاران نپرت کنئے و من هم نپرت کنان.

٧) هرگسا که گوش پر، گوش بداریت که پاکین روہ گون کلیسیایان چه گوشیت. هما که سوږین بیت، من آییآ چه زندئے هما درچکا ورگئے هگا دئیان که هدائے بهشتا انت.

په سمورنائے کلیسیایا

٨) په سمورنائے کلیسائے پریشتگا نبشته کن:

اے هما ائولی و آهریئے هبر انت که مرتگات و پدا زندگ بوت. آچش گوشیت:

٩) من تئیی آزار و نیزگاریا سرپد آن بله تئو هستومند ائے. آکپران زانان که هما مردمان کرتگ انت که وتا یهودی گوشنت بله یهودی نه انت. آشنیتانئے کنیسهه انت. ١٠) چه آیوکین آزاران مئرس. بچار، شئیتان چه شما لهتینا په شمئے چکاسگا زندانا کنت و تئو تان ده روچا آزار دئیگ بئے. تان مرکئے ساھتا وپادار بئے و من ترا زندئے تاجا دئیان.

١١) هرگسا که گوش پر، گوش بداریت که پاکین روہ گون کلیسیایان چه گوشیت. هرگس که سوږین بیت، چه دومی مرکا هچ تاوانے نگندیت.

په پرگامومئے کليسايا

(۱۲) په پرگامومئے کليساے پریشنگا نېشته کن:

اے همایئے هبر أنت که دودپین تیژین زهمی گون انت. آ چش گوشت:

(۱۳) من زانان تئو کجا جهمند اے، همودا که شئیتانئے تھت انت، بله تئو منی نام مهر داشتگ. تئو منی وپادارین شاهد، أنتیپاسئے وهدا هم منی سرا باور کنگا انکار نکرت، هما أنتیپاس که شمئے نیاما کُشگ بوت، همودا که شئیتان جهمند انت.

(۱۴) بله منا گون تئو لهتین گلگ هست. تئیی کرا لهتین مردم هست که بلیامئے تالیمئے مئوک انت. بلیاما بالاک سوچ دات که په اسرائیلئے چکان دامه چیر بگیجیت که اسرائیلئے چک، په بتان کرتگین گربانیگان بورنت و بیراه و رهنبدین ویت و واب بکنت. (۱۵) همه پیما تئیی کرا دگه لهتین چشین هم هست که نیکولاییتانی تالیمئے مئوک انت. (۱۶) پمیشکا تئوبه کن، اگن نه من په تئو زوت پیداک آن و گون وتی دپئے زهما آیانی هلاپا جنگه بنگیج کنان.

(۱۷) هرگسا که گوش پر، گوش بداریت که پاکین روה گون کليساياں چه گوشت. هما که سوپین بیت، من آيا چه چیر و پناهین مئا بهرے دئيان. من آ مردما اسپیتین سینگه هم دئيان که آيئے سرا نوکین نامه نېشته انت. اے ناما تهنا هما زانت که آيا دئیک بیت.

په تياتيرهئے کليسايا

(۱۸) په تياتيرهئے کليساے پریشنگا نېشته کن:

اے ھډائے چُکئے ھېر آنت، ھماييئے که چمّی چو آسئے برانزا آنت و پادی پوره
تاپتگين برنج. آ چش گوښيت:

(۱۹) من تئیی کاران زانان، تئیی مېر و ایمان، هزمت و سېر و اوپارا. تئو آئون
چه آ کاران گېشتر کنگا ائے که بنداتا کرتگ آنت.

(۲۰) بله منا چه تئو یك گِلگے هست که تئو هما جنین، ایزابلا سگّا ائے که وتا
پئیکمبرے گوښيت. آ تالیم دئیگا انت و منی هزمتکاران گمراه کنگا انت. آیان بیراه
و رهبندین ویت و واب و هما کربانیگانی ورگے سوچا دئیگا انت که په بتان کنگ
بوتگ آنت. (۲۱) من آیارا وهد داتگ که بلکین تئوبه بکنت، بله آ چه وتی زنهکاریا
پشومان بئیک نلوئیت. (۲۲) بچار، من آیا تھتے باهوټ کنان و هما که گون آیا
زنا کنگا آنت، آیان سگین آزابیئے تھا دئور دئیان، اگن آییئے کارانی رندگیری اش یله
ندات و تئوبه اش نکرت. (۲۳) من آییئے چکان و بای دئیان و کُشان، گرا سجهین
کلیسا زاننت که من هما آن که دل و هئیالانی هالان در گيجيت و من شما هرگسا
آییئے کارانی هسابا مَز دئیان.

(۲۴) بله تیاتیر هئے اے دگه مردم، شما که اے تالیمے مټوک نه ایت و ”شئیتانے
جھلین رازان“، آنچش که لهتین گوښيت، شریا سرید نه ایت، اے گپان شمارا
گوښان: ”شمے سرا دگه گرانین بارے نلډان، (۲۵) بله هما چیزانی سرا که شما وتا
مهر داشتگ، تان منی آیگا وتا آنچش بداریت.“

(۲۶) هما که سوږین بیت و تان آهرا منی کاران کنت، من آیا کئومانی سرا واک
و اهتیار دئیان. (۲۷) آ گون آسینن آسایا آنچو کئومانی سرا هکمرانی کنت که
کونزگ پرؤشگ بنت. (۲۸) آنچین اهتیارے چه منی پتے نیمگا منا رستگ. من آیا
سُهبنے استارا هم دئیان. (۲۹) هرگسا که گوش پر، گوش بداریت که پاکین روھ

گوڼ کليساياڼ چے گوښت.

په سارديسے کليسايا

① په سارديسے کليساے پريښتگا نبشته کن:

اے همایيے هبر أنت که هپتین إستار و هُدائے هپتین روھی گوڼ أنت. آ چش گوښت:

من تئی کاران زانان. تئو نامه در آورتگ که زندگ اے، بله آسلا مُرتگئے. ②
آگه بئے و هما چيزان مھر و مُهکم کن که انگت پښت کپتگ أنت بله مرگی أنت. چيا
که من تئی کار ديستگ أنت که منی هُدائے چمان کامل نه أنت. ③ گڙا تئوبه کن
و هرچه که ترا رستگ و تئو إشکتگ ياتش کن و مھرش بدار. اگن آگه نبوتئے، من
دڙکايي کايان و تئو هچ سريد نبئے که من چه وهدا په تئو کايان.

④ بله ترا سارديسا لهتین مردم هست که وتی پوښاکش پليت نکرتگ أنت، آ
اسپيت پوښ بنت و گوڼ من گام جنت چيا که کرزنت. ⑤ هرگس که سوبين
بيت، همشانی دئولا اسپيت پوښ بيت. من آيئے ناما هچبر چه ”زندئے کتابا“ گار
نکنان و وتی پت و پتئے پريښتگانی ديما آيا مئان. ⑥ هرگسا که گوش پر،
گوش بداريت که پاکين روھ گوڼ کليساياڼ چے گوښت.

په پيلادليپايے کليسايا

⑦ په پيلادليپايے کليساے پريښتگا نبشته کن:

اے هبر همایيگ أنت که پاک و راست انت، همایيگ که داوودئے کليتي
دستا انت. آ چيزا که آچ بکنت، گسي بند کرت نکنت و آ چيزا که آ بند بکنت،

گسی پچ کرث نکنت. آ چش گوشت:

۸ من تئی کاران زانان. بچار، من تئی دیم پچین دروازگے اشتگ که گسی بند کرث نکنت، چیا که تئی زور کم انت و انگت تئو منی هبر متتگ و چه منی ناما انکار نکرثگ. ۹ بچار، من چه شئیتانے گنيسهئے مردمان لهتین ترا دئیان، چه همایان که وتا یهودی گوشت بله یهودی نه انت و دروگ بندت. بچار، من آیان پرمایان، آ کانت، تئی پادانی دیم کپنت و سرید بنت که من ترا دوست داشتگ. ۱۰ تئو منی هکم متتگ و سبر و اوپار کرثگ، پمیشکا من هم ترا چه دادرسیئے ساهتا رگینان که په زمینئے سرا نشتگینانی چکاسگا سجهین دنیا یا آییگی انت.

۱۱ من زوٹ پیداک آن. هرچه که ترا هست، مهرش بدار تانکه گس تئی تاجا پچ مگیپت. ۱۲ هما که سوپین بیت، من آیا وتی هدائے پرستشگاهئے منکے جوڑ کنان و آپدا هچبر چه پرستشگاها در نئییت. من آییئے سرا وتی هدا و وتی هدائے شهر، نوکین اورشلیمئے ناما و وتی نوکین ناما نبشته کنان. نوکین اورشلیم چه منی هدائے نیمگا، چه آسمانا ایر کئیت. ۱۳ هرکسا که گوشت پر، گوشت بداریت که پاکین روه گوڼ کلیسایان چه گوشت.

په لئودیکيائے کلیسایا

۱۴ په لئودیکيائے کلیسائے پریشتگا نبشته کن:

اے هبر ”آمین“، وپادار و راستین شاهد، هدائے اڈ کرتگینانی سرچمگئے هبر انت. آ چش گوشت:

۱۵ من تئی کاران زانان که تئو نه سردمهر ائے و نه گرم جوشت. دریگتا تئو یا سارت بوتینئے یا گرم. ۱۶ نون که تئو شیرگرم ائے، نه گرم ائے و نه سارت،

پمیشکا من ترا چه وتی دیا شانان. (۱۷) تئو گوښه که ”من هستومند آن، من مال و دئولت گتگ و منا هچ چیزه زلورت نه انت،“ بله تئو سرپد نه اے که بدھال، بزگ، نیزگار، کور و جاندر اے. (۱۸) من ترا نسیهت کنان که چه من آسا تاپتگین تلاه په بها بزور تانکه هستومند بئ، اسپیتین پوښاک په بها بزور و گورا کن که تئیی بینگین جاندری چیر بیت و په وتی چمان مالم په بها بزور و چمان بمش تانکه دیست بکنه.

(۱۹) من همایان نهر دئیان و ادب کنان که منا دوست انت. پمیشکا په دل پشومان بئ و تئوبه کن. (۲۰) بچار، من دروازگه دیا اوشتاتگان و ئگگا آن. اگن کسه منی تئوارا اشکنت و دروازگا پچ کنت، من تھا کایان. من گون آیا و آگون من وراگ وارت.

(۲۱) هما که سوبین بیت، من آیا گون وت، وتی تهته سرا نندگه هگا دئیان، همه پیما که من سوبین بوتان و گون وتی پتا، آیین تهته سرا نشتان. (۲۲) هرکسا که گوش پر، گوش بداریت که پاکین روہ گون کلیسایان چه گوشیت.

ارشا تهته

(۱) چه اشان و رند من چارت ته آسمانا دروازگه پچ انت و هما گرنائے دئولین تئوار که من پیسرا اشکتگات گون من هبرا انت. گوشگا ات: ”ادا برزاد بیا که من ترا پیش داران چه اے چیزان و رند الما چه بیگی انت.“ (۲) هما دمانا هدائے روہ منی دلا پترت و من دیست ته ارشا تهته ایر انت و یگ تهته سرا نشتگ. (۳) آ که تهته سرا نشتگات، گندگا یشم و روبیئ سینگه رنگ ات و زمر دپیمن سنجیا تهته چپ و چاگرد گپتگات. (۴) اے تهته چپ و چاگردا بیست و چار تهته ایر ات و بیست و چار کماش آیانی سرا نشتگات. کماشان اسپیتین پوښاک

گورا ات و تلاهين تاجش سرا ات. (۵) چه تهتا گروکئ شهم در آيگا ات، گرند و برزين تنوار اتنت و تهتئ ديمآ آسئ هيت مَشل روک ات. اے مَشل هُداے هيتين روه انت. (۶) تهتئ ديمآ پوره دريآے ات که چو شيشگا ات، چو بلورا.

تهتئ چپ و چاگردا، نيامجينا، چار سهدار هست ات که ديمآ و پُشتا سرجما چمَش پر ات. (۷) اولی سهدار شيرئ پئيمآ ات، دومی گوسکئ پئيمآ، سئيميا مردمی ديمآ پر ات و چارمی بالين و کابيئ رنگا ات. (۸) چه اے چارين سهداران هر يکيا شش بانزل و هر نيَمگا چم پر ات، بانزلانی چيرا هم. اے هچ بس نکنت و شپ و روچ گوشگا انت:

”پاک انت، پاک انت، پاک انت،

پرواکين هداوندين هُدا پاک انت،

هما که هست بوتگ، هست انت و آيگی انت.“

(۹) هر وهدا که سهدار تهتئ سرا نشتگينا، ابد تان ابد زندگينا شان و شوکت و شرپ دئنت و آيئ شگرا گرت، (۱۰) گزا بيست و چارين کماش تهتئ سرا نشتگينئ ديمآ کپنت و همایيا نازيننت که ابد تان ابد زندگ انت، وتی تاجان تهتئ ديمآ اير کنت و گوشنت:

(۱۱) ”مئ هداوند و مئ هُدا!

تئو شان و شوکت، ازت و زور کرزئ،

چيا که تئو سجهين چيز اڈ کرتگ انت و

سجهين چيز چه تئیی واهگا

کتاب و گورانڈ

۱) پدا من دیست که تَهْتے سرا نِشتگینا کتابے، بزان تومارے راستین دستا انت که پُشت و دیمی نبشته انت و هیت مَهر جتگ. ۲) و من پُرزورین پریشتگے دیست که گون بُرزین تنواریا جار جنگا ات: ”کئے اے مَهرانی پرؤشگ و تومارے پچ کنگے لاهک انت؟“ ۳) بله هچکس نیست ات، نه آسمانا، نه زمینے سرا و نه زمینے چیرا، که اے تومارا پچ کرت بکنت و اِشیئے تھا بچاریت. ۴) و من زار زارا گریوگا اتان چیا که هچ چشین مردمے در نکیت که اے تومارے پچ کنگے لاهک بیت یا اِشیئے تھا چارت بکنت. ۵) بله چه کماشان یگیا منا گوشت: ”مگریو، بچار یهودائے گبیلھے شیر، داوودے اوبادگ سوین بوتگ. آ، اے تومار و اِشیئے هیتین مَهران پچ کرت کنت.“

۶) پدا من تَهْتے سرا، نیاما، چارین سَهدار و کماشانی نیاما، گورانڈے دیست که اوشاتگات و گوشتیگا هلار کنگ بوتگ ات. گورانڈا هیت کانٹ و هیت چم پر ات. اے هُدائے هیتین روہ انت که سَجَهِین زمینے سرا دیم دئیگ بوتگ انت. ۷) گورانڈ شت و توماری چه تَهْتے سرا نِشتگینے راستین دستا زرت. ۸) وهده توماری زرت چارین سَهدار و بیست و چارین کماش گورانڈے دیم کپنت، هر یگیا چنگه دستا ات و تلاهین درپش گون ات که سوچکيا پُر اتنت. اے هُدائے پلگارتگین مردمانی دوا اتنت. ۹) آنوکین سئوتے جنگا و گوشگا اتنت:

”تنو تومارے زورگ و

اِشیئے مَهرانی پچ کنگے لاهک اے

چیا که تئو هلاړ کنگ بوتگئے و

گۆن وتی هوڼا په هُدايا چه هر گبيله، زبان، کئوم و راجا
مردم په بها زرتگ.

١٠ تئو آ په مئ هُدايا دينی پيشوا و بادشاهيے جوړ کرتگ أنت و

آ، زمينئے سرا هکومت کننت.

١١ پدا من چارت و اشکت که بازين پريشتگيئے تئوار انت. اے لگانی لک

١٢ آنت، هزارانی هزار. تَهتے چپ و چاگردا آنت، سهدار و کماشانی چاگردا.
گۆن بُرزين تئواريا گوشگا آنت:

”هما گورانډ که هلاړ کنگ بوت،

کرزيت که آيبا زور و مال و دانایی و واک و

اړت و شوکت و ستا دئيگ ببیت.

١٣ آسمانا، زمينئے سرا، زمينئے چيرا و دريائے توکا، هرچه که آيانی تھا
هست، من اشکت سجّهين اَد کرتگين چيز گوشگا آنت:

”ستا، اړت، شوکت و زور،

تَهتے سرا نشتگيئے و گورانډئے بات،

أبد تان أبد.

١٤ چارین سَهداران ”آمین“ گوشت، کماش دیم په چیر کپتنت و هدا و
گورانڈش نازینت.

مهر پچ کنگ بنت

١ من دیست که گورانڈا چه هیتین مهران اولی پچ کرت و من اشکت چه
چارین سَهداران یگے گرنده توارے پیما گوشگا ات: ”بیا.“ ٢ من چارت ته
اسپیتین اسپه و اسپسوارا تیرکمانه گون. آیا تاجه دئیگ بوت، سوپین ات و په
گیشترو سوپین و کامیاب بیگا دیمه رنوان ات.

٣ وهده گورانڈا دومی مهر پچ کرت، من اشکت دومی سَهدار گوشگا ات:
”بیا.“ ٤ دگه اسپه دیمه در اتک که چو آسا شهر ات. اسپسوارا اے زور و واک
دئیگ بوت که چه زمیننه سرا سهل و ایمنیا هلاس بکنت که مردم یکدومیا
بگشت. آیا بلاهین زهمه دئیگ بوت.

٥ وهده گورانڈا سیمی مهر پچ کرت، من اشکت سیمی سَهدار گوشگا ات:
”بیا.“ من چارت ته سیاهین اسپه و اسپسوارا شاهیمه دستا انت. ٦ من چه
چارین سَهدارانی درنیاما تواره اشکت، گوشگا ات: ”کیلوه گندم په روچینه مزا
و سه کیلو جنو په روچینه مزا، بله روگن و شرابه کیمتا کار مدار.“

٧ وهده گورانڈا چارمی مهر پچ کرت، من اشکت چارمی سَهدار گوشگا ات:
”بیا.“ ٨ من چارت ته منی دیمه شونزین اسپه. اسپسواره نام ”مرک“ ات و
مردگانی جهان آیه پشته ات. آیان زمیننه چارکئه سرا زور و واک دئیگ بوتگات
که په زهم، دگال و وبا و چه زمیننه سره رسترانی دستا اوده مردمان بگشت.

٩ وهده گورانڈا پنجمی مهر پچ کرت، من گربانجاهه چیرا همایانی ارواه

ديستنت كه هُداي هبر و هما شاهديئ سئوبا كُشگ بوتگ آتنت كه آيان برجاه داشتگ. (۱۰) زار زارا گريوگ و گوَشگا آتنت: ”او پاك و راستيَن هُداوند! تان كدين دادرسي نكنئ و مئ هونئ بيړا چه زمينئ سرا نشتگيَنان نگرئ؟“ (۱۱) آ سَجِهِيَنان اسپيَتِيَن پوَشاك دئيگ بوت و گوَشگ بوتنت كه كمئ انگت سبر كنيت تان شمئ همراهيَن هزمتكار و شمئ برات، شمئ دئولا كُشگ ببت و هساب سرجم بيت.

(۱۲) من چارگا اتان، وهده گوراندا ششمي مَهر پچ كرت، مزين زمين چنډه آتك. روچ چه مودا اَد كرتگيَن پُرسی گدئ دئولا سياه بوت، چاردهي ماه چو هونا سَهر تَرَّت و (۱۳) آسمانئ استار انچو زمينا كپتنت كه انجيري درچك ثرندين گواتيئ ديما وتي زَك و كُگيَن بران دئور دنت. (۱۴) آسمان چو نَر آتكگيَن توماريَا شت و هر كوه و هر جزيره چه وتي جاها سُرِينگ بوت.

(۱۵) پدا زمينئ بادشاه، مزين مردم، پئوجي سرمستر، هستومند، زوراوړ، هر گلام و هر آزاتين مردم، سَجِهِيَنان وتا گاراني تها و كوَهاني سِنگ و تَلاراني نياما چير دات. (۱۶) آيان گوَن كوه و تَلاران گوشت: ”مئ سرا بكپيت و مارا چه تَهتئ سرا نشتگيَنئ چهرگا و چه گورانډئ گزبا چير بدئييت. (۱۷) چيا كه اِشاني گزبئ مزين روچ آتكگ و اِشيئ ديما كئ اوشتات كنت؟“

يک سد و چل و چار هزار مردمئ مَهر جنگ

(۱) چه اِشان و رند من چار پريشتگ ديست. زمينئ چارين كُندان اوشتاتگ و زمينئ چارين گواتش داشتگ آتنت تانكه گواته نه زمين، نه دريا و نه درچكيئ سرا بگشيت. (۲) پدا من دگه پريشتگه ديست كه چه هما جاگها چست بوت كه روچ در كنيت و زندگيَن هُداي مَهری گوَن ات. آيا گوَن هما چارين پريشتگان كه

زمین و دریائے تاوان دئیگئے زور و واکش دئیگ بوتگات، سک کوگار کرت و گوشت: ٣ ”زمین، دریا و درچکان تان هما وهدا تاوان مدئییت که ما، مئے هُدائے هزمتکارانی پیشانیگا مهر نجتگ.“ ٤ و من همایانی حساب اِشکت که مهر جنگ بوتگاتنت. چه اسرائیلئے چُکانی سَجْهین گبیلهان، یک سد و چل و چار هزار مردم مهر جنگ بوتگات: ٥ چه یهودائے گبیلها دوازده هزار مردم مهر جنگ بوتگات، چه روبنئے گبیلها دوازده هزار، چه جادئے گبیلها دوازده هزار، ٦ چه اشرئے گبیلها دوازده هزار، چه نپتالیئے گبیلها دوازده هزار، چه منسیئے گبیلها دوازده هزار، ٧ چه شمونئے گبیلها دوازده هزار، چه لاویئے گبیلها دوازده هزار، چه ایساکارئے گبیلها دوازده هزار، ٨ چه زبولونئے گبیلها دوازده هزار، چه ایسپئے گبیلها دوازده هزار، چه بنیامینئے گبیلها دوازده هزار کس مهر جنگ بوتگات.

اسپیټ پوْشانی مزنین مچیه

٩ چه اِشان و رند، من چارت ته بلاهین مچیه که کسا حساب کرت نکرت. آ چه هر کنوم، گبیله، راج و زبانا اتنت و تهت و گورانڈئے دیم اؤشتاتگ اتنت. آیان اسپیتین پوْشاک گورا ات و مچی پیشش دستا ات. ١٠ په بُرزتئواری کوگارا اتنت: ”رکینگ مئے هُدائے دستا انت، هماییئے که تهتئے سرا نشتگ و رکینگ گورانڈئے هم دستا انت.“

١١ سَجْهین پریشتگ، تهتئے چپ و چاگردا اؤشتاتگ اتنت، کماش و چارین سهدارانی چپ و چاگردا. تهتئے دیم، دیم په چیر کپتنت و هُدایش پرستش کرت. ١٢ گوْشگا اتنت:

”آمین،

ستا و شؤكت و

دانایی و شگرگزاری و اِزْت و

زور و واک مئے هُدايگ اَنت،

أبد تان أبد. آمين.“

(۱۳) چه کماشان يکځا منا جُست کړت: ”اے که اسپيټين پوښاک گورا دئیک بوتگ اَنت، اے کئے اَنت و چه کجا آتکگ اَنت؟“ (۱۴) من پَسُو دات: ”واجه! تئو وټ زائے.“ نون آيا گون من گوشت: ”اے هما اَنت که چه مزين ازا با در آتکگ اَنت و وتی پوښاکش گون گورانڈے هوڼا شُستگ و اسپيټ کړتگ اَنت. (۱۵) همے سؤبا، اے هُداي تَهتے دِیما اَنت و شپ و روچ، آبيئے پرستشگاها، آبيئے هِزمتا کنت و هما که تَهتے سرا نشتگ اِشان ساھیل کنت. (۱۶) چه اِد و ديم اے نه شديگ بنت و نه تُنيگ، نه اِشانی سرا روچے برانز کپيت و نه دگه تَبَد و لوارے لگيت. (۱۷) چيا که تَهتے نياما اوشتاتگين گورانڈ، اِشانی شپانک بيت و اِشان زندايے چَمگانی راها پيش داریت و هُدا چه اِشانی چَمان هر ارسا پَهک کنت.“

هپتمی مَهر و تلاهين بؤسوچ

(۱) وهده گورانڈا هپتمی مَهر پچ کړت ارشا کساس نيم ساھتا بيتنوارى بوت. (۲) پدا من هپتين پريشتگ ديستنت که هُداي دِیما اوشتاتگ اَنت. آيان هپت کرنا دئیک بوت.

(۳) دگه پريشتگه آتک و کربانجاھے کړا اوشتات که تلاهين بؤسوچے گون اتی. آيا باز سوچکی دئیک بوت که گون هُداي سجھين پلگارتگينانی دوايان یکجاھش بکنت و هما تلاهين کربانجاھے سرا پيشش بکنت که هُداي تَهتے دِیما

٤. انت. سوچکيانی دوت گون هډائے پلگارتگينانی ذوايان هوار، چه پريشتگے دستا هډائے کړا بُرزاد شتنت. ٥. پدا پريشتگا بو سوچ زرت، چه گربانجا هډے آسا پړی کرت و زمينے سرا دئوری دات. گړندان گړندیت، بُرزین تئوار چست بوتنت، گړوکان جت و زمین چنډے آتک.

گرنا

٦. پدا هپتین پريشتگان، که آيان هپتین گرنا گون آنتت، وتا په گړنايانی جنگا تئيار کرت.

٧. ائولیکا وتی گرنا جت، تر ونگل و آس گون هونا هوار زمينے سرا اير ريچگ بوت. زمينے سئیک آسا اير برت، درچکانی سئیک آسا اير برت و سجھين سبزین کاه آسا اير برتنت.

٨. دومی پريشتگا وتی گرنا جت، بلاهين کوھيے ډولین چيزے که پهک بُن آت، دريائے تها دئور دئیک بوت و دريائے سئیک هون بوت. ٩. دريايی سهدارانی سئیک مُرت و بوجیگانی سئیک تباہ بوت.

١٠. سئیمی پريشتگا وتی گرنا جت، بلاهين استارے که مَشيے ډولا روک آت، چه آسمانا کئور و چمگانی سئیک سَرا کيت. ١١. استارے نام ”جئور“ انت. آپانی سئیک تهل بوت و بازین مردمے چه آپانی تهلیا مُرت.

١٢. چارمی پريشتگا وتی گرنا جت. روچن سئیک، ماهے سئیک و استارانی سئیک انچش جنگ بوت که سئیکش تهار بوت. روچا هم وتی رُژنایيے سئیک گار دات و شپا هم وتی رُژنایيے سئیک گار دات.

۱۳) رندا من چارِت و اِشکت که آسمانئے نیاما بالین وکابے کوکار کنگا ات:
”آپسوز، آپسوز، آپسوز په زمینئے نندوکان، هما گرنایانی تئوارانی سئوبا که اے
دگه سئیین پریشتگان جنگی انت.“

۱) پنچمی پریشتگا وتی گرنا جت و من دیست که استارے چه آسمانا
۲) سستگ و زمینا کپتگ ات. آییا جُهلین تَهَرونئے چاتئے دپئے کلیت دئیگ بوت.
استارا جُهلین تَهَرونئے چاتئے دپ پچ کرت. نون چه چاتا دوت چست بوت،
گوشیگا چه مزین کورهیّا دوت در آیگا ات. چه چاتا در آیوکیں دوتان روچ و
آسمانئے دیم تهار کرتنت. ۳) نون چه دوتان زمینئے سرا مدگ در آتک و اے
مدگان زمینئے زومانی پئیمین زورے دئیگ بوت. ۴) گوّن اِشان گوشگ بوت که
تهنا هما مردم که هدائے مَهرش پِیشانیگا پر نه انت، آیان و آبیّد زمینئے سرئے هچ
کاه و سبزگ یا دگه کِشار و درچکے تاوان مدئینت. ۵) مدگان اے هک دئیگ
نبوت که اِشان بکُشتن بله تهنا تان پنچ ماها آزابش بکننت، آنچین آزاب که چه
زومئے تجا مردمیا رسیت. ۶) آروچان مردم مرگ لوئنت بله مرکش نرسیت.
مرکئے لوئوک بنت و مرک چه آیان تجیت.

۷) مدگ پوره اسپانی پئیما انتت که په جنگا تئیار کنگ بوتگ انتت و آیانی
سرگئے سرا تلاهیّن تاجئے دئولین چیز انتت و چهرگش انسانئے پئیما انتت. ۸)
آیانی مود جنینی مودانی دئولا انتت و دنتان شیرئے دنتانانی پئیما. ۹) آیانی
سینگا آسنی سینگپوش بستگ ات و بانزلانی تئوارش پوره هما بازین آزابهانی
تئوارئے دئولا انتت که اسپش بستگ و په جنگا مان رچنت. ۱۰) زومانی دئولین
لئک و تجش پر ات و لئکان اے زور مان ات که مردمان تان پنچ ماها ئپیگ
بکننت. ۱۱) بادشاهے هست اتش که جُهلین تَهَرونئے پریشتگ ات، اِبرانی زبانا
نامی آبدون ات و یونانیا، ایولیون.

١٢) ائولى ”آپسوز“ گوستگ، بچار، چه اے چيزان و رند دگه دو ”آپسوز“ آيگى انت.

١٣) ششمى پريشتگا وتى گرنا جت و هما تلاهين گربانجاه كه هداي ديم
انت، من چه آيئى چارين كاننان تنوارى اشكت. ١٤) گون ششمى پريشتگا،
هماييا كه گرنايى گون ات، گوشگا ات: ”هما چارين پريشتگان آيات كن كه مزين
كور پرائى كشا بستگان. ١٥) نون چارين پريشتگ آيات كنگ بوتنت كه په
هما ساهت، روج، ماه و سالا تيار كنگ بوتگان انت كه بنى آدماني سئى يگا بكشت.
١٦) من اشكت، اسپ سوارين لشكر دو هزار لك ات. ١٧) هما اسپ و اسپ سوار
كه من الهامى تھا ديستنت، چش انت: اسپ سوارانى سينگا آس رنگين،
سيه سبزى و زردى گوكرت رنگين سينگ پوش بستگان؛ اسپانى سر، شيرى
سرگى دولا انت و چه آيانى دپا آس، دوت و گوكرت در آيگا ات. ١٨)
بنى آدماني سئى يك، سئى آزابا كشت، بزان هما آس، دوت و گوكرتى آزابا كه چه
اسپانى دپا در آيگا ات، ١٩) چيا كه اسپانى زور آيانى دپ و لئكانى توكا ات و
آيانى لك مارى دولا انت كه سرش پر ات و گون اشان مردمش ئيگ كرتنت.

٢٠) پشت كپتگين مردم كه اے آزابان نكشتگان انت، انگت چه وتى دستانى
كاران پشومان نبوتنت و توبهش نكرت و تلاه، نگره، برنج، سنگ و دارى هما
پليتىن ارواه و بتانى سجده كنگش يله نكرت كه نه ديست كنت، نه اشكت كنت
و نه راه شت كنت. ٢١) اے مردم نه چه وتى كشت و كوشان پشومان بوتنت، نه
چه وتى سهر و جادوگريا، نه چه وتى زنهكاري و نه چه وتى دزيان.

پريشتگ و گسانين كتاب

١) نون من دگه پرواكين پريشتگى ديست كه چه آسمانا اير آيگا ات. جمبرى

پوښاکي گورا آت، سرا سنجے اير آتی، چهرگی روچے ډولا آت و پادی آسی
 منکے پئما آنت. (۲) گسانين کتابے دستا آتی که پچ آت. اے کتاب تومارے آت.
 پريشتگا وتی راستين پاد دریائے و چپين زمينے سرا اير کرت و (۳) کوگاری
 کرت، انچو که شیرے گریت و وهدے کوگاری کرت، هیت گردنئے تنوار آتک که
 هبرا آنت. (۴) وهدے هیتين گردان هبر کرت من لوئت بنبيسانش، بله تنوارے
 چه آسمانا ایشکتن، گوشگا آت: ”هرچه که هیتين گردان گوشت، چيرش بدئے و
 نبشته ایش مکن.“

(۵) پدا من هما دریا و زمينے سرا اوشتاتگين پريشتگ ديست که وتی
 راستين دستی آسمانے نيما چست کرت. (۶) و هماییئے سوگندی وارت که آبد
 تان آبد زندگ انت، هماییئے که آسمان و هرچه که آسمانان هست، زمين و هرچه
 که زمينا هست، دریا و هرچه که دریائے تھا هست جوړی کرتگ آت. گوشتی:
 ”نون وهد هلاس انت. (۷) هډائے راز هما روچان سرجم بيت که هیتمی پريشتگ
 وتی گرنايا جنگی بيت، هما پئما که هډايا گوڼ وتی هزمتکارين پئيگمبران جار
 جتگ.“

(۸) گزا هما تنوارا گوڼ من پدا هبر کرت که من چه آسمانا ایشکتگ آت. گوشتی:
 ”برئو، هما پچين تومارا بزور که دریا و زمينے سرا اوشتاتگين پريشتگے دستا
 انت.“

(۹) من پريشتگے کرا شتان و گسانين تومار لوئت. آيا منا گوشت: ”بزور و
 بوری. اے تئی لاپئے تھا تهل بيت بله تئی دپا بينگے ډولا شیرکن.“ (۱۰) من
 گسانين تومار چه پريشتگے دستا زرت و وارت. دپا بينگے ډولا شیرکن آت بله
 انچو که من وارت، منی لاپ تهل بوت. (۱۱) منا گوشتش: ”په تئو اے آلمی انت که
 پدا بازين کئوم، راج، زبان و بادشاهانی بارئو پيشگوئی بکنے.“

① منا کد و کساس کنگی لئے دئیگ بوت و گوَشگ بوت: ”پاد آ، هُدائے پرستشگاها و گربانجاها کد و کساس کن و هما مردمان هساب کن که اوډا پرستش کنت. ② بله پرستشگاهئے دئی پيشگاها يله کن، کد و کساسی مکن چیا که اے درکئومان دئیگ بوتگ. آ، پاکین شهرا تان چل و دو ماها لگتمال کنت. ③ و من وتی دو شاهدا واک و اهتیار دئیان که تان هما هزار و دو سد و شستین روچان پییگمبری بکنت. اشان گوئی گورا بیت.“ ④ اے، هما دوین زئیتونئے درچک انت، زمینئے هداوندئے دئیا اوشتاتگین دوین چراگدان انت. ⑤ و اگن کسے اشان تاوان دئیگ بلوئیت، چه اسانی دپا آس در کئیت و دژمنان وارت. گزا اگن کسے اشان تاوان دئیگ بلوئیت، همه دئولا آلما کُشگ بیت. ⑥ اشان آسمائے بند کنگے اهتیار گوئن انت تانکه اسانی پییگمبریئے روچان هچ هئور مبيت و اهتیارش هست که آپا هوئے تها بدل بکنت و هر وهدا که بلوئنت، گوئن هر پییمین وبايا زمينا جت کنت.

⑦ وهده اشان وتی شاهدی سرجم کرت، چه جُهَلین تَهترونا در آیوکیئن رستر گوئن اشان جنگ کنت، اشان شکست دنت و کُشیت و ⑧ اسانی جوئن اورشلیمئے بازارا ایر کنگ بنت، هما شهر که په مساله سدوم و مسرئے ناما زانگ بیت، همودا که اسانی هداوند سلیب کُشگ بوتگ. ⑨ تان سئے و نیم روچا چه هر کئوم، گبيله، زبان و راجا مردم اسانی جوئان چارنت بله گبر و کین کنگش نیلنت. ⑩ زمینئے سرا نشتگین مردم، اسانی سرا گل بنت و جَشَن گرنَت و په یکدومیا ئیکی دیم دئینت، چیا که اے دوین پییگمبران زمینئے سرا نشتگین مردم آزار داتگ انت.

⑪ بله سئے و نیم روچا رند، چه هُدائے نیمگا زندئے روہ اسانی جوئا پر ترَت

و اے وتی پادانی سرا اوشتانت. هرگسا که دیستنت، مزین تَرَسے آییئے جانا کپت. (۱۲) پدا اِشان بُرزین تئوارے اِشکت که چه آسمانا گون اِشان گوشگا اَت: ”ادا، بُرزاد بیایت.“ اِشانی دژمن چارگا اَتنت و اے، جمبریئے تھا بُرزاد آسمانا شتنت. (۱۳) هما دمانا بلاهیڼ زمین چنډے اَتک و شهرئے دَهِک تباہ بوت. زمین چنډا هیت هزار مردم مُرت. پَشت کپتگیڼان سک باز تَرست و بُرزین اَرشئے هُدا اِش شان و شئوکت دات.

(۱۴) دومی ”اَپسوز“ گوستگ، بچار، سئیمی ”اَپسوز“ زوټ اِیگی انت.

هپتمی گرنا

(۱۵) هپتمی پریشتگا وتی گرنا جَت. آسمانا بُرزین تئوار اَتنت که گوشگا اَتنت:

”دنیائے بادشاهی مئے هُداوند و

آییئے مَسیهئے بادشاهی جوژ بوتگ و

آ ابد تان ابد بادشاهی کنت.“

(۱۶) نون بیست و چارین کماش که وتی تَهتانی سرا هُدائے دِیما نِشتگا اَتنت، دِیم په چیر کپتنت و هُدا اِش نازیئت. (۱۷) گوشتَش:

”پرواکین هُداوندین هُدا!

ما تئیی شُگرا گرین،

هما که هست اِنت و هست بوتگ،

چیا که تئو وتی مزین زور و واک دستا گیتگ و
هکمرانی بندات کرتگ.

کئوم زهر گیتگ انت و (۱۸)

تئی گزب آتکگ.

مردگانی دادرسیئے وهد رستگ.

تئی هزمتکارین پیگمبران،

تئی پلگارتگینان و

هرگسا که تئی نامئے ترس هست،

گسان و مزن،

آیانی مژ دئیگئے وهد آتکگ و

همایانی برباد کنگئے وهد

که زمینا برباد کنگا انت.

پدا هُدائے پرستشگاه ارشا پچ کنگ بوت و هُدائے آهد و کرارئے پیټی، (۱۹)
آییئے پرستشگاهئے تھا گندگ بوت. گروکی شهم، برزین تنوار و گزند آتنت،
زمین چنڈ و سک باز ترؤنگل بوت.

جنین و اژدیا

- ١) آسمانا مزین نشانی زاهر بوت: جنینے که روچ آیئے پوښاک ات، ماه پادانی چیرا و دوازه استاری تاجے سرا آتی. ٢) لای پُر ات و چه چلگی دردان کوکارا ات، چلگ بئیگئے تئورشتان ات. ٣) پدا دگه نشانی آسمانا زاهر بوت: بلاهین سهرین اژدیا، هیت سرگ و ده کانئی پر ات و هیت تاجی سرا ات. ٤) اژدیائے لئکا آسمانے استارانی سئیک رُیت و زمینا دئور دات. جنین که چکا کپیگی ات، اژدیا، جنینے دئما اوشتاتگ ات تان انچو که آیئے چک پيدا بیت، هما دمانا چکا بوارت. ٥) جنینا مردین چکے پيدا کرت، هما که آيا سجهین کئومانی سرا گون آسینن آسایا هکمرانی کنگی انت. جنینے چک پچ گرگ و هدا و آیئے تهتنے کرا برگ بوت. ٦) جنین تتک و گیابانا شت که اودا هدايا په جنینا جاگه تئیار کرتگ ات تانکه آ، هزار و دو سد و شست روچا اودا چارگ و دلگوش کنگ بیت. ٧) پدا آسمانا جنگه بندات بوت. میکاییل و آیئے پریشنگان اژدیائے هلاپا جنگ کرت. اژدیا و آیئے پریشنگان هم جنگ کرت. ٨) بله اژدیا سرزور نبوت و چه اد و رند آسمانا په آيا و آیئے پریشنگان جاگه نبوت. ٩) بلاهین اژدیا در کنگ بوت، هما کوهینن مار، که ابلیس و شئیتان گوشگ بیت و سجهین دنیایا گمراه کنگا انت. آگون وتی پریشنگان زمینا دئور دئیک بوت.
- ١٠) پدا من بُرزین تئوارے چه آسمانا اشکت که گوشگا ات:

”نون مئے هداے رگینگ و

زور و بادشاهی و

آیئے مسیهه ایتیار رستگ،

چیا که مئے براتانی بهتام جنوک،

هما که روچ و شپ آیانی سرا
مئے هدائے دیمَا بُهتَام جنګا ات،
گلینگ بوتګ.

۱۱) مئے برات، گورانڈئے هوڼ و

وتی شاهدیئے لبزئے سئوبا،
بُهتَام جنوڪئے سرا بالادست بوتګانت.
مرکئے دیمَا آیان وتی ساهئے هچ پرواه نكرتګ.

۱۲) پمیشکا شادهی کنیت،

او آسمانان و آسمانانی نِشتګینان!
بله بژن و آپسوژ په شما،
او زمین و دریا!

چیا که شئیتان په شما ایر آتګ،
چه زهرا سک پُر انت،

چیا که زانت که آییئے وهد کم انت.

۱۳) وهدے اژدیایا دیست که من گلینگ و زمینا دئور دئیګ بوتګان، هما
جنینئے رندا کیت که مردین چگی پیدا کرتګات. ۱۴) جنینا مزنین وکابئے دو

بانزل دئیگ بوت تانکه بال بکنت و گیابانا وتی جاگها شت بکنت. آ، اودا تان وهدیا، وهدان و نیم وهدا چه مارئ دزرسا دور دارگ و هئیالداری کنگ بیت. (۱۵) گڑا مارا چه وتی دپا کئوریئ پئیمآ آپ پیژار دات که جنینا هار ببارت. (۱۶) بله زمینا جنین کُمک کرت، وتی دپی پچ کرت و هما کئوری ایږ برت که اژدیایا چه وتی دپا در کرتگآت. (۱۷) اژدیا جنینئ سرا سک زهر گپت و گون آییئ اے دگه چکان په جنگا در کپت، گون هما چکان که هُدا ئه هُکمانی مَنوک انت و په ایسایا وتی شاهدیئ سرا مَهر اؤشتاتگانت. (۱۸) نون اژدیا، تیابئ ریکانی سرا اؤشتات.

چه دریایا رسترے

(۱) گڑا من دیست که چه دریایا رسترے چست بیگا آت. ده کانٹ و هپت سَرگی پر آت. کانثانی سرا ده تاج آنت و آییئ هر سرگئ سرا کُپری نام پر آت. (۲) همه رستر که من دیست، پُلنگیئ دُولا آت. پادی پوره ممی پادانی پئیمآ آنت و دپی شیري دپیئ پئیمآ. اژدیایا وتی زور، وتی تَهِت و وتی بلاهین اهتیار اشیارا دانت. (۳) رسترئ یك سَرگیا گَوَشیگا کُشوکیں ئپے پر آت، بله کُشوکیں ئپ ذراه بوتگآت. سَجَهِین زمین هییران بوت و رسترئ رندگیری ای کرت. (۴) آیان همه اژدیا پرستش کرت چیا که رسترارا اهتیار داتگآت و رسترش پرستش کرت و گوشتش: ”کئ رسترئ دُولا انت؟ کئ گون اشی جنگ کرت کنت؟“ (۵) رسترا دپ دئیگ بوتگآت که بٹاک جنگ و کُپرین هبر کنگا آت و اهتیار دئیگ بوتگآت که تان چل و دو ماها هرچه که کنگ لوئیت، بکنت. (۶) اشیایا دپ، هُدا، هُدا ئه نام و آییئ منندجاهئ هلاپا، بزان همایانی هلاپا په کُپر کنگا پچ کرت که ارشا نشتگانت. (۷) آیا اجازت دئیگ بوت که هُدا ئه پلگارتگین مردمانی هلاپا جنگ و جدل چست بکنت و آیان پرؤش بدنت. آیا هر

ګڼېله، کڼوم، زبان و راجئې سرا إهتیار دئېگ بوت. (۸) زمينئې سرا نښتګڼ سځهڼن مردم رسترا پرستش کننت، آ سځهڼن که آيانی نام دنيائې اڈ بئېگا پيسر ”زندئې کتابئې“ تها، گورانڈئې کتابا نېشته کنگ نبوتګ اتنت، هما گورانڈ که هلاړ کنگ بوتګ ات. (۹) هرګسا که گوښ پر، گوښ بداريت.

(۱۰) ”آ که بنديګ بئېګي انت،

بنديجاها رنوت.

آ که گوڼ زهما کُشګ بئېګي انت،

گوڼ زهما کُشګ بيت.“

اشيئې تها هُداي پلګارتګڼ مردمان اوپار و ايمانئې زلورت انت.

چه زمينا رسترې

(۱۱) گزا من دګه رسترې ديست که چه زمينا چست بئېگا ات. اشيا گورانڈئې

ډولا دو کانٹ پر ات بله اژديائې ډولا هبرا ات. (۱۲) اشيا اولي رسترې سځهڼن إهتیار گوڼ ات و چه همايئې نيما کار کنگا ات. زمين و زمينئې سرا نښتګڼ مردمی پرماتنت که اولي رسترې پرستشا بکننت، همايئې که کُشوکڼ ئېي ذراه بوتګ ات. (۱۳) اشيا مزنيڼ نشاني پيش داشت، اسي هم چه اسمانا تان زمينا

مهلوکئې چمانی ديم اير گيتک. (۱۴) اے نشانيانې سوبا که اشيا رسترې ديم پيش دارگئې اجازت دئېگ بوت، اشيا زمينئې سرا نښتګڼ مردم رد دانتت. هکمی دانتت که ”هما رسترې شريا بئې جوړ کنيت که زهمې لگتګي، ئېيګ بوتګ بله انگت زندګ منتګ.“ (۱۵) دومی رسترا اجازت دئېگ بوت که اولي رسترې بئا ساھ مان بکننت تانکه اولي رسترې بئا هبر هم کرت بکننت و همایان بکوشارينيت

که اے بُتا پرستش نکنت. (۱۶) اِشیا سَجَّهین مردم، گسان و مزن، هستومند و نیزگار، آزات و گلام، اے هُکم دانتت که وتی راستین دستا یا پيشانيگا نشانه پر بکنت، (۱۷) تانکه آ هچ چيز گيت يا بها کرت مکنت، اگن نشانش پر نه انت. نشان رسترئ نام يا آيئ نامئ نمبر ات. (۱۸) ادا هکمت پکار انت. پل هما گس رسترئ نمبرا حساب کنت که زانتی هست، چيا که اے نمبر بنی آدميگ انت. و اشيئ نمبر شش سد و شست و شش انت.

گورانڈ و يک سد و چل و چار هزارين مردم

(۱) رندا من چارت ته هما گورانڈ سهيونئ کوھئ سرا اوشتاتگ و يک سد و چل و چار هزار مردمی گوڼ که آيئ و آيئ پتئ نامش پيشانيگئ سرا نبشته انت. (۲) و من تئوارے چه آسمانا اشکت، چو بازين آپانی تئوارا، پوره بلاهين گرنديئ تئوار ات. اے تئوار که من اشکت پوره چنگ جنوک اتنت که وتی چنگان جنگا اتنت. (۳) اے يک سد و چل و چار هزارين مردم، تهتئ ديما و چارين سهدار و کماشانی ديما نوکين سئوتے جنگا اتنت. ابید چه هما يک سد و چل و چار هزارينان که چه زمينا موکگ بوتگ اتنت، دگه گسا اے سئوت در برت نکرت. (۴) اے هما انت که وتا گوڼ جنينان پليتش نکرتگ چيا که دست نجتگين انت. هر جاگه که گورانڈ رئوت، اے رندگيري کنت. اے چه مردمانی نياما موکگ بوتگ انت، هدا و گورانڈئ ائولی بر و سمر انت. (۵) چه آيانی دپا هچ دروگ در نيئاتکگ و بيميار انت.

سئين پريشتگ

(۶) پدا من دگه پريشتگه ديست، آسمانئ نياما بال ات. أبدی وشين مستاگ گوڼ آتی که په زمينئ سرئ نشتگينان، په هر کئوم، کبيله، زبان و راجا جاری

٧. گون بُرزين تئواريا گۆشتى: ”هُدائے بيمّا دلا بداريّت و آيبا شان و شئوكت بدئيّيت چيا كه آيئے دادرسيئے ساهت آتگگ و رستگ. همايا پرستش بكنيّت كه آسمان و زمين، دريا و آبي چمگى جوژ كرتگ أنت.“

۸) چہ اِشیا رند، دگہ پریشتگے، دومی پریشتگ آتک و گوشتی: ”کپتگ، مزین شہر، بابل کپتگ، ہما کہ وتی زہکاریانی مَسْت کَنوکیں شرابی سَجھین کئومانا وارپنتگ.“

۹ رندا دگه پریشتگے، سئیمی پریشتگ آتک. گوڻ بُرزیں تئواریا گوشتی:
”اگن گسے رستر و آبیئے بُتا پرستش بکنت و پِیشانیگا یا دستا آبیئے نشانا
بزوریت، ۱۰ آ، هُدائے هِژمئے هما پھکین شرابا وارت که هُدائے گزبئے پیالها
ریچگ بوتگ و گوڻ آس و گوکرتا پاکین پریشتگانی دِیما و گوراندئے دِیما هم
آزاب دئیگ بیت. ۱۱ آیانی آزابئے دوٲ ابد تان ابد چست بنت. هما که رستر و
آبیئے بُتا پرستش کنت یا رسترئے نامئے نشانا زورنت، آیان روچ و شپ هِچ آرام
نبیت. ۱۲ ادا هُدائے پلگارتگینان سبر و اوپار پکار انت، همایان که هُدائے هُکمانی
سرا کار کنت و په ایسایا وتی ایمائے سرا مَهر اؤشتنت.“

۱۳) گُڑا من چہ آسمانا تئوارے اِشکت، گوِشگا اَت: ”نبشته کن: مُردگ بہتاور اَنَت، ہما کہ چہ اِد و رند ہُداوندئے راہا مرنَت.“ پاکینِ روہ ہم گوِشیت: ”ہئو، آیانی زہمت کُشی ہَلنَت و آ اَرَام گرنَت، چیا کہ آیانی کرتگیں کار آیانی ہمراہ اَنَت.“

زمینئے روٲن و مؤش

۱۴) من چارت تہ اسپیتین جمبرے و جمبرے سربرا پورہ انسانے چُکے
ڈولینے نشتگ. آبیئے سرا تلاھین تاجے و دستا تیزین داسے. ۱۵) دگہ پریشنگ

چه پرستشگاها در آتک، په بُرزتئواريا ديم په همایيا کوگارا ات که جمبرئے سرا نشتگات: ”وتی داسا دیم بيار و برن، چیا که روڼ و مؤشئ وهد آتکگ. زمینئے کشار رستگ و تئيار انت.“ (۱۶) گڙا هما که جمبرئے سربرا نشتگات، وتی داسی زمینئے سرا سُرینت و زمین روڼ و مؤش بوت.

(۱۷) دگه پریشتگه چه آسمانی پرستشگاها در آتک. آييا هم تیزین داسے گوڼ ات. (۱۸) دگه پریشتگه چه کُربانجاها آتک که آسئے سرا اهتیارى هست ات. آييا گوڼ برزین تئواريا گوڼ همایيا گوشت که تیزین داسی گوڼ ات: ”وتی تیزین داسا دیم بيار و زمینئے انگورئے درچکانی هوشان بر، چیا که نوڼ انگور رستگ انت.“ (۱۹) گڙا پریشتگا وتی داس زمینئے سرا سُرینت، انگوری مچ کرتنت و هدائے گزبئے مزین شرابگشی هوژئے تها دئور دانت. (۲۰) شرابگشی هوژ چه شهرا دڼ لگت دئیگ بوت و چه هوژا هوڼ در آتک. هوڼ انچو باز ات که اسپانی لگامان سر بوت و تان سئے سد کیلومیترا چو آيا تتک.

موسائے و گورانڈئے سئوت

(۱) رندا من آسمانا دگه هئيران کنوک و بلاهین نشانیے دیست، هیت پریشتگ که هیتین گڈسری آزابش گوڼ اتنت، گڈسری، پمیشکا که گوڼ اشان هدائے گزب سرجم بیت.

(۲) پدا من چیزے دیست، دریائے پیما ات بله چو شیشگا ات، گوڼ آسا هووار. و من دیست شیشگی دریائے کشا هما اوشتاتگ اتنت که رسترئے سرا و آییئے بُت و نامئے نمبرئے سرا سوږین بوتگ اتنت. چنگش دستا ات که هدایا داتگ اتنت. (۳) آيان هدائے هزمتکار موسائے سئوت دپا ات و گورانڈئے سئوت هم. گوشگا اتنت:

”تئی کار مزن و هئیران کنوک أنت،

او پرواکین هُداوندین هُدا!

تئی راه په آدل و راستی أنت،

او کئومانی بادشاه!

کئے انت که چه تئو نئرسیت، ۴

او هُداوند!

کئے انت که تئی ناما شوکت ندنت؟

چیا که تهنا تئو پاک ائے.

سجھین کئوم کاینت و

تئی بارگاها ترا پرستش کننت،

چیا که تئی آدین کار

زاهر بوتگ أنت.

هیت پریشنگ و هیت ازاب

۵ چه اِشیا رند، من چارت و پرستشگاه، بزان ”شاهدیئے تمبو“ ارشا دیست

که پچ ات. ۶ هیتین پریشنگ که هیتین ازابش گون آنت، چه پرستشگاه دنا در آتکنت. آیان سپا و رُزناين لیلْمین گد و پوْشاک گورا ات و سیئگا تلاهین

پټی ایش بستگات. (۷) پدا چه چارین سهداران یگیا هیتین پریشتگانا هیت
 تلاهین درپ دات که چه هدائے گزبا پُر اتنت، ابد تان ابد زندگیڼ هدائے گزبا. (۸)
 پرستشگاه چه دوټا پُر بوت که چه هدائے شوکت و آییئے زورا آتک و کسا تان
 هما وهدا پرستشگاهئے تها شت نکرت که هیتین پریشتگانی هیتین آزاب سرجم
 نبوتنت.

هدائے گزبئے هیتین درپ

(۱) پدا من بُرژین تنوارے اِشکت که چه پرستشگاهها پیداک ات و گوڼ هیتین
 پریشتگان گوشگا ات: ”برئویټ و هدائے گزبئے هیتین دریان زمینئے سرا
 بریچیت.“

(۲) گزا ائولی شت و وتی درپی زمینئے سرا ریټک. هما مردمان هراب و
 دردناکین ریش در آتک که رسترئے نشانش پر ات و آییئے بُتا پرستش کنگا اتنت.

(۳) پدا دومیا وتی درپ دریائے سرا ریټک. دریا چو مُردگیئے هوڼا بوت و
 آییئے تهئے هر سهدار مُرت.

(۴) پدا سئیمیا وتی درپ کئور و چمگانی سرا ریټک و آ هوڼ بوتنت. (۵) گزا
 من اِشکت که آپانی پریشتگ گوشگا ات:

”تنو آدل ائے، تنو که هستئے و بوتگئے،

او پاکین!

چیا که تنو اے دادرسی کرتگ انت.

٦) اِشان تئیی پَلگارتگین مردم و پئیگمبرانی هۆن ریټکگ،

پمیشکا تئو اِشانا هۆن په نۆشگا داتگ.

اے همیشیئے لاهک أنت.

٧) و من اِشکت که گُربانجاه گۆشگا ات:

”هئو، او پُرواکین هُداوندین هُدا!

تئیی دادرسی راست و په اَدل أنت.

٨) نون چارمیا وتی دَرپ دَرپ رۆچئے سرا ریټک و رۆچا اجازت دئیگ بوت که

مردمان گۆن آسا بسوچیت. ٩) مردم چه اے سگین گرمیا سَتکنت، بله تئوبه کنگ و هُدايا شان و شئوکت دئیگئے بدلا، هما هُدائے نامئے هلاپا کُپرَش کرت که اے ازابانی سرا اهتیارى هست ات.

١٠) رندا پنچمیا وتی دَرپ رسترئے تَهتئے سرا ریټک. آییئے بادشاهی سیاه و

تَهار بوت و مردم چه اے پریشانیَا وتی زبان و لِکان جایگا اَتنت. ١١) په وتی درد و ریشان بُرزیں اَرشئے هُدائے هلاپا کُپرَش کرت، بله چه وتی کاران تئوبه اِش نکرت.

١٢) پدا ششمیا وتی دَرپ مزین کئور، پراتئے سرا ریټک و کئورئے آپ هُشک

بوت تانکه رۆدراتکی بادشاهانی راه ساپ ببیت. ١٣) من سئے پلیتین روهِ دیست گۆشیگا پُگل اَتنت که چه اژدیائے دپا، رسترئے دپا و چه دروگین پئیگمبرئے دپا در آیگا اَتنت. ١٤) اے هما پلیتین روهِ أنت که مۆجزه پِیش دارنت و سَجّهین دنیائے بادشاهانی کُرا رئونت که آیان په جُنگ کنگا یکجاه بکننت، هما جُنگ که

پرواکين هډائے مزين روچا بيت.

١٥ ”بچار، من دُرکايي کايان. بهتاور هما انت که آگه مانيت و وتي پوښاکان
تنيار داريت تانکه آ جاندره در مئييت و آييئ ننگ گندگ مبيت.“

١٦ پليتين روهان اے بادشاه هما جاگها مچ کرتنت که ابراني زبانا نامي
هارمگدون انت.

١٧ نون هپتميا وتي درپ گواتا ريټک و برزين تنوارے چه پرستشگاهے تهتا
آتک، گوشگا ات: ”کار هلټگ.“ ١٨ گروکان جت، برزين تنوار و گوند بوت و انچين
بلاهيڼ زمين چنډے آتک که چه هما وهدا که انسان زمينے سرا پيدا بوتگ، چشين
زمين چنډے نبوتگ، انچين زورمندين زمين چنډے ات. ١٩ مزين شهر، بابل سئ
تگرا بهر بوت و کئوماني شهر کپنتت و هدايا مزين شهر، بابل يات ات و وتي
گرب و هژمئ شرابے پيالهي آيارا دات. ٢٠ هر جزيره گار بوت و هچ کوه پشت
نکپت. ٢١ بلاهيڼ ترؤنگلے بوت. هر يک ترؤنگلے چل کيلوئے کساسا گران ات و
چه آسمانا مردماني سرا کپت. آيان په ترؤنگلے توپانے آزابا هډائے هلاپا کپر
کرت، چيا که اے آزاب سک ترسناک ات.

مزین گهېگ

١ رندا چه هما هپتين پريشتگان که هپت درپش گوڼ ات، يگے آتک و گوڼ
من هبري کرت و گوشتي: ”بيا ادا من ترا هما مزين گهېگے سزايا پيش داران که
بازين آپاني سرا نشتگ. ٢ گوڼ آيا زمينے بادشاهان زنا کرتگ و زمينا نشتگين
مردم آييئ زنهکاريئ شرابا بيسار کرتگ انت.“ ٣ پدا پريشتگا منا روھئ تها
گيا بانيا برت و من جنينے ديست که انچين رژنا سهرين رستريئ سرا نشتگ ات که

کُپری نامان پوښتگات و هپت سَرگ و ده کانځی پر اَت. (۴) جنینا جَمو و رُژنا سهرین گد گورا اَت. گون تلاه و گرانبهاین سنگ و مرواردا سمبتهگات. تلاهین پیاله دستا اتی که چه بژناکین چیژ و آییئ زنهکاریانی پلیتیان پُر اَت. (۵) آییئ پيشانيگا نامے نبشته اَت که رازے اَت: ”مزنين بابل. گهبگانی و زمينئ پلیتیان مات.“ (۶) نون من دیست که جنین چه هُدائے پلگارتگینانی و ایسائے شاهدانی هوئے نوښگا نِشه و ملار اَت. من که دیست، سک هئیران و هَبگه منتان. (۷) پریشتگا گون من گوشت: ”تو پرچا هئیران ائے؟ من ترا اے جنین و هما هپت سَرگ و ده کانځی رسترئے رازا گوښان که جنین آییسا سوار اِنْت. (۸) آرستر که تو دیست، یک وهدیا هست اَت، نون نیست اِنْت بله چه جُهَلین تَهْترونا در آیگی اِنْت و بربادیئ نیمگا رئوت. زمينا نِشتگین هما مردم که چه جهانئ جوژ بئیگئ وهدا آیانی نام ’زندئے کتابا‘ نبشته نه اِنْت، اے رسترا که گندنت هئیران بنت، چیا که اے رستر یک وهدے هست اَت و نون نیست اِنْت بله پدا آیگی اِنْت.

(۹) په اشیئے سرید بئیگا داناين سرے لوئیت. هپتین سر، هپت کوه اِنْت که آیانی سرا جنین نِشتگ. هپت بادشاه اِنْت هم، (۱۰) پنچئے بادشاهی هلاس بوتگ، یکے انون بادشاه اِنْت و دگه یکے اِنگت نیاتکگ و آ، وهدے کئیت، اَلَم په کمین وهدیا مانیت. (۱۱) هما رستر که یک وهدے هست اَت و نون نیست اِنْت هشتمی اِنْت، بله چه هپتینان یکے و تباهیئ نیمگا رئوت. (۱۲) و دهین کانٹ که تو دیستنت، ده بادشاه اِنْت که اِنگت هچ بادشاهی اِش نرستگ، بله آیان رسترئے همراهیا په یک ساهتیا بادشاهیئ اِهتیار رسیت. (۱۳) اے سجهینانی مکسد یک اِنْت و اے وتی زور و اِهتیارا رسترا دئینت. (۱۴) اے گون گوراندا جنگ کنت بله گوراندا اِشان پرؤش دنت، چیا که آ، هداوندانی هداوند و بادشاهانی بادشاه اِنْت و هما که گون آییسا گون بنت، آییئ تئوار جتگین، در چتگین و وپادارین همراه اِنْت.“

١٥) نون پريشتگا منا گوشت: ”هما آپ که تئو ديستنت، همؤدا که گهبگ
 نشتگ، کئوم، مچی، راج و زبان انت. ١٦) هما رستر و دهين کانث که تئو ديستنت
 گؤن گهبگا نپرث کنت، آييا وئيران و جاندر کنت، آييءے گوشتا ورنث و آييا گؤن
 آسا سوچنت. ١٧) چيا که هدايا آياني دلا داتگ که هدايے مکسدئي سرا کار بکننت،
 همشئور بنت و وتي بادشاهيا رسترا بدئينت تان هما وهدا که هدايے هبر سرجم
 و پوره بنت. ١٨) و هما جنين که تئو ديست، مزين شهر انت که زمينئي سرئي
 بادشاهاني سرا هکمراني کنت.“

بابلئے سرا زار و پريات

١) چه اے چيزان و رند من دگه پريشتگے ديست که چه آسمانا اير آيگا ات.
 آييا مزين اهتيارے گؤن ات و زمين چه آييءے شان و شئوکتا رژنا بوت. ٢) گؤن
 مزين تئواريا کوگاري کرت:

”کيتگ، کيتگ، مزين بابل،

نون پليتين روهاني منندجاه بوتگ و

هر ناپاکين ارواهئي جاگه انت و

هر ناپاکين مرگئي کدوه انت و

هر ناپاک و بزناکين سهدارئي لوگ انت.“

٣) چيا که سجھين کئومان

آييءے زنائي مست کنوکين شراب وارتگ.

جهانئے بادشاهان گۆن آييا زنا كرتگ و
دنيائے سئوداگر چه آيئے زيادهين ائيش و آسودگيان
هستؤمند بوتگ آنت.

بابلئے سزا

رندا من چه آسمانا دگه تئوارے اِشكت، گوشگا آت: ٤

”او منى مردمان! چه اِشيا در آيت

تانكه شما اِشيئے گناهان شريك مبيّت و

اِشيئے آزاب شمئے سرا مكپنت،

چيا كه اِشيئے گناه سر په سر آنت و آسمانا رستگ آنت و ٥

هُدايا آيئے ردين كاريات كرتگ آنت.

هرچه كه آييا كرتگ گۆن آييا هما پئىما بكنيّت و ٦

دو سري بدئييّيّتى،

هما پياله كه آييا اير ريّتكگ، چه هما پيالا

په آييا دو سري اير ريچيّيّت.

همينچك كه وتا شان و شوكتى داتگ و ٧

ايش و نوشے تها زندي گوازينتگ،

نون همينچک ازابى بدئييت،

چيا که وتى دلا گوشتگى:

’من ملکهے آن و تھتے سرا نشتگان،

جنوزامے نه آن و

هچبر پرس ننگدان.’

۸) اشانى سؤبا يک روچيے تها آييے ازاب،

بزان مرک، پرس و ڈگال کايئت و

آگون آسا سوچگ بيت،

چيا که هداوندين هدا پرواک انت و

آييے دادرسيا کنت.“

په بابلا سئے برا آپسوز

۹) زمينے بادشاهان که گون بابليے شهرا زنا کرتگ و ايش و نوشے زنديش
گوازينتگ، وهدے آييے سچگئے دوٲان گندنت، په آيا گريونت و پرسىگ بنت.
۱۰) آييے ازابا که گندنت، ترسنت، دور اوشتنت و گوشنت:

”آپسوز، آپسوز، او مزنيں شهرا!

او بابل، او مُهکمین شهر!

چیا که یک ساهتیئے تھا تئی دادرسیئے وهد رست.

⑪ زمینئے سئوداگر گریونت و په آيا پُرسیگ بنت، چیا که آيانی سامانان
نون کس په بها نزوریت؛ ⑫ تلاه، نگره، گرانبهاین سنگ و مُروارد، لیلمین گد،
جمو و هریر و رُژنا سُهرین گد و هر پئیمین و شبوین دار، هر پئیمین آجین چیز،
چه گرانبهاین دار، بُرنج، آسِن و سِنګ مَرَمرا جوژ کرتگین چیز، ⑬ دارچینی،
مَساله، سوچکی، مُر، سوچگی، شراب، زئیتونئے ٹیل، گهترین آرت، گندم، گوک و
پس، اسپ و اسپ گاڑی، گلام و انسانی زند.

⑭ هما بر و سمر که شمئے ارواه

په آيا هُډوناک بوتگ،

چه شمئے دستا شتگ.

سجھین زینتی و ذریشوکین چیز

چه شمئے دستا شتگ انت و

نون هچبر در گیجگ نبت.

⑮ اے چیزانی سئوداگر که چه اے کهبگا هستومند بوتگ انت، چه آییئے
آزابئے تُرسا دور دورا اوشتنت، گریونت و پُرسیگ بنت. ⑯ گوشت:

”آپسوز، آپسوز، او مزنین شهر!

چیا که لیلمین گد، جمو و رُژنا سُهرین پوُشاک گورا دئیگ بوتئے و

گۆن تلاه و گرانبهاين سنگ و مُرواردا سمبھينگ بوتئے،

١٧) بله چُشين بلاهين مال و ملكت يگ ساھتيئے تها تباه كنگ بوت.“

سجھين ناھدا، جانشو و هما مردم كه دريايا سپر كننت يا كار كننت دور
اؤشتاتگ آنت. ١٨) وھدے آبيئے سُچگئے دوئش ديست، كوگارِش كرت و
گوشْتِش: ”اے مزين شھرئے ڈولين، دگه شھرے بوتگ؟“ ١٩) آھاك په سر
بوتنت و گريوان و مۆتك آرانا كوگار كنگا آنت:

”آپسوز، آپسوز، او مزين شھر!

هما كه دريايا بوجيگش هستات،

چه تئي مال و ملكتا هستؤمند بوتگ آنت،

بله يگ ساھتيئے تها تباه كنگ بوتئے.“

٢٠) آبيئے سرا شادھي كنيت، او آسمانان!

شادھي كنيت، او هُدايے پلگارتگين مردمان، او كاسد و پئيگمبران!

چيا كه هُدايا اِشيئے دادرسي هما پئيما كرتگ كه اِشيا گۆن شما كرتگ.

بابلئے آسر و آكبت

٢١) پدا پُرواكين پريشتگيا، جنتري تائے كُدين مزين سينگے چست كرت و
دريايا دئور دات و گوشتي:

”گۆن همے ثرنديا مزين شھر، بابل جَهْلاد دئور دئيگ بيت و

پدا هچبر شوهاز کنگ بوټ نکنت.

چنگ جنوک، سازگر، نل و سُرنا جنوکانی سازئے تئوار (۲۲)

پدا هچبر تئیی تها اِشکنگ نبیت.

هچ هُئرئے هُرمند

پدا هچبر تئیی تها شوهاز کنگ نبیت.

جنتری تئوارے

پدا هچبر تئیی تها اِشکنگ نبیت.

چراگئے رُژن (۲۳)

پدا هچبر تئیی تها ندرپشیت.

سالونک و بانوړی تئوارے

پدا هچبر تئیی تها اِشکنگ نبیت،

چیا که تئیی سئوداگر زمینئے سکین مزیڼ مردم بوتگانټ و

تئیی جادوگریئے سئوبا، سَجْهین کئوم رد دئیگ بوتگانټ.

پئیگمبر و هُدائے پلگارتگین مردم و هرکس که دنیائے تها کُشگ (۲۴)
بوتگ،

آیانی هون اے شهرئے تها در کیت.

بابلے کپځے سرا هډائے شگر

① چه اے چيزان و رند من انچين مزين توارے اِشکت، گوشيگا آسمانا
سکين بلاهين مچيئے توار آت، گوشگا آنت:

”هډاوندا بنازينيت، هليلويا.

رکينگ و شوکت و زور مے هډايگ آت،

② چيا که آيئے دادرسي راست و په آدل آت.

آيا هما مزين کهبگ سزا داتگ

که زميني گون وتي زنهکاريان گمراه کرتگ آت.

هډايا چه آيا وتي هزمتکاراني هونے بير گيتگ.

③ و آيان يک رندے پدا گوشت:

”هډاوندا بنازينيت، هليلويا.

آبد تان آبد چه کهبگا دوټ چست بيت.

④ پدا بيست و چارين کماش و چارين سهدار ديم په چير کيتنت. تهتے سرا
نشتگين هډااش پرستش کرت، گوشتش:

”آمين. هډاوندا بنازينيت، هليلويا.

⑤ گرا چه تهتا توارے آتک، گوشتي:

”مئے هُډائے تئوسپيا بکنیت،

او آییئے سَجَّهین هِزمتکاران،

او سَجَّهین هُډائرسان،

گسان و مزن!“

٦ پدا من آنچین تئوار اشکت که چو مزین مچی و بازیڼ آپ و ټرنډین
گړندانی تئوارا آنت که گوشتش:

”هډاوندا بنازینیت، هَلیلویا.

چیا که مئے پرواکین هډاونډین هډا هُکمرانی کنت.

٧ گل بیڼ و شادهی بکنین و

هماییا شان و شوکت بدئین،

چیا که گورانډئے سورئے وهډ آتگ و

آییئے بانؤرا وتا تئیار کرتگ.

٨ آیا لیلْمین، رُژنا و سپاين گډ،

په گورا کنگا دئِگ بوتگ.“

لیلْمین گډ، هُډائے پلگارتگین مردمانی پهریزکاری آنت.

٩ پدا پریشْتَگا منا گوشت: ”نبشته کن: بهتاور آنت هما که گورانډئے سورئے

شاما لوښک بوتگ انت. “پدا گوشتی: ”اے هډائے راستین هبر انت.“

۱۰ نون من آییئ پادانی دیم سجده کنگا کپتان، بله منا گوشتی: ”چو مکن، من هم تئی و تئی براتانی دُولین هزمتکارے آن که ایسائے شاهدیا دئینت. هډایا پرستش کن. ایسائے بارئوا شاهدی دئیگ پیگمبریئ جئوهر انت.“

رستر پروش وارت

۱۱ من دیست که آسمائے دپ پچ انت و منی دیم اسپیتین اسپ و اسپسوارے. اسپسوارے نام ”وپادار و راست“ ات. په اډل دادرسی کنت و په اډل جنگ هم کنت. ۱۲ آییئ چم چو روکین آسا اتنت و بازیڼ تاجے سرا آتی. آییئ سرگئے سرا نامے نبشته ات که آییئ جندا آید، دگه گسا اے نام نزانته. ۱۳ آییئ هونا میتگین کباهے گورا ات و نامی ”هډائے گال“ ات. ۱۴ آسمانی پئوج، هماییئ پُشتا گون اتنت، اسپیتین اسپان سوار و سپا و اسپیتین لیلیم پوُشاک گورا.

۱۵ چه اسپسوارے دپا تیزین زهمے در آیگا انت تانکه گون اشیا کئومان بجنه و گون آسین آسایا آیانی سرا هکمرانی بکنت. آ، پرواکین هډائے گزب و هژمئ شرابگشی هئوزا لگت دئیگا انت. ۱۶ آییئ کباه و رائے سرا نامے نبشته انت: ”بادشاهانی بادشاه و هډاوندانی هډاوند.“

۱۷ پدا من دیست که پریشتهگے روچئے تها اوشتاتگ. گون برزین تئواریا سجھین مرگانی نیمگا کوکاری کرت که آسمائے نیاما بال اتنت:

”بیایت و په هډائے مزین شاما مچ بییت،

١٨ تانکه شما بادشاهانی گوشت،

سالارانی گوشت،

پرواکین مردمانی گوشت،

اسپ و اسپسوارانی گوشت،

سجھین مردمانی گوشت،

آزات و گلامانی و گسان و مزینانی گوشتا بوریت.

١٩ نون من رستر دیست و زمینئ بادشاه و آیانی پئوج هم دیستنت که گون
اسپسوار و آیینئ پئوجا په جنگا مچ بوتگ آتنت. ٢٠ و رستر، هما دروگین
پئینگمرئ همراهیا گرگ بوت که رسترئ دیم مؤجزهی پیش داشتگات. گون اے
مؤجزهان، آییا هما رد داتگ آتنت که رسترئ نشانیش زرتگات و آیینئ بئش
سجده کرتگات. دوین، زندگا هما گورما دنور دئیک بوتگ آتنت که گون آس و
گوکرتا بن ات. ٢١ آدگه پئوجی گون اسپسوارئ زهما که چه آیینئ دپا در آیگا
ات کُشگ بوتنت و سجھین مرگان و تا چه آیانی گوشتا سیرلاپ کرت.

هزارین سال

١ رندا من پریشتگه دیست که چه آسمانا ایر آیگا ات. آییا جھلین تھتروئے
کلیت و مزین زمزیله دستا ات. ٢ و آییا اژدیا گپت و په هزار سالابست، بزان
هما کدیمی مار که ابلیس و شئیتان انت. ٣ جھلین تھتروئے تها دنوری دات و
تھتروئے دپی کُبل کرت و مهر جت که تان اے هزارین سال پوره مبت، آدگه
برے کئومان رد دات مکنت. چه هزارین سالان و رند، ألما شئیتان په کْمکین وهدیا

٤ رندا من تهت دیست و آ که تهتانی سرا نشتگ آنت، آیان دادرسیئے اهتیار دئیگ بوت. و من همایانی ارواه دیستنت که آیانی سر په ایسائے بارئوا شاهی دئیگ و هدا ئے هبرئے سؤبا بُرگ بوتگ آنت، همایانی که رستر و آییئے بُتش سجدہ نکر تگ آت و وتی پی شانینگ یا دستئے سرا آییئے نشانیش نزر تگ آت. آ پدا زندگ بوتنت و هزار سالا گوَن مَسیها هُکمرانی اِش کرت. ٥ اے اولی جاہ جنگ انت. پَشت کپتگین مُردگ، تان هما وهدا پدا زندگ نبوتنت که اے هزارین سال پوره نبوتگ آنت. ٦ بهتاور و پاک و پلگار انت هما که اے اولی جاہ جنگا شریک بنت، دومی مرکا آیانی سرا هچ اهتیار نیست و آ، چه هُدا و مَسیھئے نیمگا دینی پیشوا جوُر بنت و گوَن مَسیها تان هزار سالا هُکمرانی کنت.

شئیتانئے گڈی سزا

٧ وهدے هزارین سال سَرجمَ بنت، شئیتان چه وتی بندیجاها آزات کنگ بیت و ٨ زمینئے چارین کُندان نشتگین کئومانی رد دئیگا رنوت که آجوج و ماجوج انت. اِشان په جنگا مُچ کنت. اے دریائے ریکانی کِساسا باز بنت. ٩ اے سجھین کئوم دیم په زمینئے پُراهیڼ پُٹا بُرزاد بوتنت و هُدا ئے پلگار تگین مردمانی اُرد و دُوستناکین شهرش چپ و چاگرد کرت، بله آسے چه آسمانا جَهلاَد اَتک و ایری بُرتنت. ١٠ پدا اِشانی رد دئیوک، اِبلیس، آس و گوُکرتئے گورما دنور دئیگ بوت، همؤدا که رستر و دروگین پیگمبر انت. اِشان، شپ و روچ، اُبد تان اُبد ازاب رسیت.

بلاهیڼ اسپیتین تهت

١١ رندا من بلاهیڼ اسپیتین تهتے دیست و هما هم که تهتئے سرا نشتگ آت.

زمین و آسمان چه آیئې دېما تتکنت و په زمین و آسمانا هچ جاگه پښت نکیت.
 (۱۲) من مُردگ دیستنت، مزن و کسان، که تھتئې دېما اوشتاتگ آتنت. کتاب پچ کنگ بوتنت و دگه کتابې هم پچ کنگ بوت، ”زندئې کتاب“. مُردگ وتی کرتگین کارانی هسابا دادرسی کنگ بوتنت، هما کارانی هسابا که کتابانی تها نبشتگ آت. (۱۳) دریایا وتی لاپئې مُردگ در کرتنت و مرک و مُردگانی جهاننا هم وتی توکئې مُردگ در کرتنت و هر یگې وتی کرتگین کارانی هسابا دادرسی کنگ بوت. (۱۴) مرک و مُردگانی جهان، آسئې گورما دئور دئیگ بوتنت. اے آسئې گورم، دومی مرک انت. (۱۵) اگن کسئې نام ”زندئې کتابئې“ تها نبشته نه آت، آ، آسئې گورما دئور دئیگ بوت.

نوکین آسمان و نوکین زمین

(۱) رندا من نوکین آسمان و نوکین زمین دېست چیا که اولی آسمان و اولی زمین گار بوتگ آتنت و دریا هم نون نیست آت. (۲) و من پاکین شهر دېست، نوکین اورشلیم، چه هُدا ئې نیمگا چه آسمانا ایر آیگا آت. بانورئې دئولا تئیار کنگ و په وتی لوگ واجها سمبھینگ بوتگ آت. (۳) و من بُرزین تئوارے اِشکت که چه تھتا پیداک آت، گوشگا آت:

”بچار! هُدا ئې منندجاه مردمانی کرا انت،

نون آوت آیانی کرا نندوگ بیت.

آ، هُدا ئې مردم بنت و

هُدا وت گون آیان یکجاء بیت.

(۴) هُدا چه آیانی چمان هر ارسیا پھک کنت.

مرک نون پَشت نکیت و

نه پُرس و نه زاری و نه درد بیت،

چیا که پیسریگین چیز گوستگ انت.

٥ هما که تهتے سرا نشتگ ات، گوشتی: ”بچار، من سجھین چیزان چه نوکسرا اد کنان.“ پدا گوشتی: ”نبشته کن، چیا که اے هبر پُراھتبار و راست انت.“
٦ چش هم منا گوشتی: ”کار هلنت. پندات من آن و هلاسی من آن، بُنگیچ و آسر. هما که تُنیگ انت، من آیا چه زندے چمگا مپت و بے زرا آپ دئیان. ٧ هما که سوین بیت، اے سجھین چیز میراسا رسنت، من آیئے هدا بان و آمی چک بیت. ٨ بله لگور و ناباور و هما که بژناک انت، هوئیگ و زنهکار و جادوگر و بُت پرست و سجھین دروگبند، اشانی آسر اش انت که آسے گورما گون آس و گوگرتا سوچگ بنت. اے دومی مرک انت.“

نوکین اورشليم

٩ چه هما هپتین پریشتگان که چه گدی هپتین آزابان پُرین هپت درپش گون ات، یگے آتک و منا گوشتی: ”ادا بیا، من ترا بانورا پیش داران، گورانڈے لوگبانکا.“ ١٠ آیا روھے تھا منا بلاهین و بُرژین کوھئے سرا برت و پاکین شهر، اورشليمی پیش داشت که چه هدائے نیمگا چه آسمانا ایر آیکا ات و ١١ گون هدائے شان و شوکتا درپشگا ات. اشئے درپشناکی چو گرانهاين سنگ، اکیکے ڈئولا ساپ ات. ١٢ بلاه و بُرژین دیوالے هست آتی و دوازه دروازگ که هر دروازگے دپا پریشتگے اوشتاتگات و دروازگے سرا نامه نبشتگات. اے اسرائیلے دوازهین گبیلھانی نام انت. ١٣ رودراتکا سے دروازگ، شمالا سے

دروازگ، جنوبا سئے دروازگ و روئندا هم سئے دروازگ آتنت. (۱۴) شهرئے دیوالا دوازدہ بُنرد هست آت و آیانی سرا گوراندئے دوازدھین کاسدانی نام آتنت، هر یگئے سرا یگ نامے.

(۱۵) هما که گوَن من هبرا آت، گد و کِساس کنگی تلاهین لئے گوَن آتی که شهر ا و آیئے دروازگ و دیوالا گد و کِساس بکنت. (۱۶) و شهر چارگنڈ آت، همینچک که اِشیئے دِراجی آت همینچک پُراهی. پریشتگا شهر گوَن لئا گد و کِساس کرت، سَرجمیا کِساس دو هزار و دو سَد کیلومیتَر آت. دِراجی، پُراهی و بُرزی یگین گدا آتنت. (۱۷) پدا آیئے دیوالی گد و کِساس کرت. انسانی گد و کِساسئے هسابا که پریشتگ کار بندگا آت، دیوال کِساس شست و پنج میتَر آت. (۱۸) شهرئے دیوال چه یَشما جوژ کنگ بوتگ آت و شهر چه اَنچین پِهکین تلاها که چو شیشگا ساپ آت. (۱۹) دیوالئے بُنرد گوَن هر وژین گرانبهاین سِنگان سِنگارگ بوتگ آت. اولی بُنرد یَشم آت، دومی نیلم، سئیمی اکیک، چارمی زُمرد، (۲۰) پنچمی سِنگ سُلیمان، ششمی روبی، هپتمی تلاهرنگین آکوت، هشتمی بیئرل، نهمی پُکراج، دهمی شونزین اکیک، یازدهمی پیروژه، دوازدهمی جَموین آکوت. (۲۱) دوازدھین دروازگ چه مُرواردا جوژ کنگ بوتگ آتنت، هر یک دروازگے چه یک مُروارديا و شهرئے پُراهین دَمک چه پِهکین تلاها جوژ کنگ بوتگ آت، چو شیشگا ساپ.

(۲۲) من اِشیئے تھا هچ پرستشگاه ندیست، چیا که پُرواکین هداوندین هدا و گوراند اِشیئے پرستشگاه آت. (۲۳) و شهر ا نه روچ پکار انت و نه ماه که آيا رژنا بکنت، چیا که هدا ئے شان و شوکت اِشیا رژنا کنت و گوراند اِشیئے چراگ انت. (۲۴) کئوم اِشیئے رژنئے تھا گام جننت و زمینئے بادشاه وتی شان و شوکت اِشیئے تھا کارنت. (۲۵) اِشیئے دروازگ هچبر روچا بند نبنت چیا که اودا هچبر شپ نبیت. (۲۶) سَجْهین کئومانی شوکت و شرپ اِشیئے تھا آرگ بنت. (۲۷) هچ پئیمین

پليټين چيز يا هما که بَرّناکين کار کنت و دروگ بندنت، اوډا پُترت نکنت، بَس هما شت کنت که آيانی نام ”زندے کتابا“ نبیسگ بوتگ أنت، هما گورانڈے کتابا.

زنداپے کُور و زندے درچک

- ① رندا پریشَتگا منا زنداپے کُور پیش داشت که چو بلورا ساپ ات. چه هُدا و گورانڈے تَهِتا در آيگا انت و ② شهرے بازارے نيما تچان انت. کُورے اے دست و آدستا زندے درچکے که دوازدہ بر و سَمَر کاريت، هر ماه چه برا بار انت و درچکے تاک په کُومانی ذِراه کنگا درمان أنت. ③ و هچ پئيمين نالتے پَشت نکپيت. هُدا و گورانڈے تَهِت همودا بيت و آيے هزمتکار آيے هزمتا کنت. ④ آيے چهرگا گندنت و آيے نام آيانی پيشانيگان بيت. ⑤ اوډا هچبر شپ نبيت، چراگ و رُوچے رُژنْے زلورت نبيت، چيا که هُداوندین هُدا وت آيانی سرا وتی رُژنا درپشينيت و آ، ابد تان ابد هُکمرانی کنت.

گُډی هبر

- ⑥ پریشَتگا گون من گوشت: ”اے هبر پُراهِتبار و راست أنت. و هُداوند، پئِیگمبرانی روھے هُدايا، وتی پریشَتگ ديم داتگ که آيے هزمتکاران اے چيزان پیش بداريت که ألما زوت بئِیگی أنت.“
- ⑦ ”بچار، من ايسا زوت پيدا کُن. بَهِتاوَر هما انت که همه پيشگوئيے هبرانی پرمانبرداریا کنت که اے کتابا مان أنت.“
- ⑧ و من يوهئا، هما آن که اے چيزی اشکتگ و ديستگ أنت. وهده من اشکت و ديست، هما پریشَتگے پادانی ديمَا په سُجدها کپتان که منا اے چيزی پیش

داشتنت. ٩) بله آييا منا گوشت: ”نه، چو مکن. من هم تئیی و تئیی براتین پییگمبرانی دئولین هزمتکارے آن و همایانی دئولینے آن که اے کتابے هبرانی متوک انت. هدایا پرستش بکن.“ ١٠) رندا منا گوشتی: ”اے کتابے پییگمبریے هبران مهر مجن، چیا که وهد نون نژیک انت. ١١) هما که بدی کنت، پل انکت بدی کنت، هما که پلینت انت، پل انکت پلینت انت و هما که پهریزکار انت، پل انکت پهریزکاری کنت و هما که پاک و پلگار انت، پل انکت پاک و پلگار انت.“

١٢) بچار، من ایسا زوت پیداک آن و منا مژ گوڼ که هرکسا آییے کارے هسابا مژ بدئیان. ١٣) پندات من آن و هلاسی من آن، اولی و آهری، بنگیچ و آسر.

١٤) بهتاور هما انت که وتی پوښاکان شوډنت تانکه چه زندے درچکا ورگے اجازتش ببیت و چه شهرے دروازگان، تها شت بکنت. ١٥) بله کچک، جادوگر، زنهکار، هوڼیگ، بت پرست و هرکس که دروگ بندیت و گوڼ دروگا مهر کنت، اے سجهین چه شهره دن بنت.

١٦) ”من که ایسا آن، وتی پریشتگ دیم داتگ تانکه کلیسایانی هاترا شمارا اے چیزانی شاهدیا بدنت. من داوودے ریشگ آن و داوودے پشید هم. سهبے رزناین استار من آن.“

١٧) پاکین روہ و بانور گوشت: ”بیا.“

هما که اشکنت، پل گوشت ”بیا.“

هما که تئیک انت، پل کئیت،

هما که لوٹوک انت پل چه زنداپا میت و بے زرا زوریت.

١٨ من په هرگسا که اے کتابے پيشگوښيې لېزان اِشکنګا اِنْت، شاهدي دئيان که اګن گسے اِشانی تها چيزے گيش بکنت، هُدا آيیے سرا هما آزاران گيش کنت که اے کتابے تها نبشته اِنْت. ١٩ و اګن گسے چه کتابے پيشگوښيې هېران چيزے در بکنت، هُدا چه زندے درچکا و چه پاکين شهرا که اے کتابے تها آيانی بارئوا نبشته اِنْت، آيیے بهرا در کنت.

٢٠ هما که اے چيزانی شاهديا دنت، گوښيت: ”هئو، من زوت پيداګان.“

انچش بات. آمين. بيا، او هُداوندین ایسا!

٢١ هُداوندین ایسائے رهمت گون شما سجھينان بات. انچش بات. آمين.